

Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.060/2008/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az OTP Bank Nyrt. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, hivatkozási szám: Vj-50/2007.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi november hó 27. napján kelt 2.K.33.638/2007/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi szeptember hó 24. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a hagyományos lakossági folyószámla és elektronikus banki szolgáltatásokat egyesítő, havidíj ellenében igénybe vehető, lényegében több terméket és kezdeményezhető tranzakciót magában foglaló komplex szolgáltatást nyújtó Lakossági Elektronikus Számlacsomagjánál a felperes a 2007. évi január hó 01. napjától - a korábban ingyenes - bankon kívüli rendszeres átutalást díjkötelessé tette, hirdetményében ennek összegét 100 forintban határozta meg. A változást megelőzően készült szórólapokon - amelyek a vizsgálat idején még a bankfiókokban fellelhetőek voltak a szolgáltatás még ingyenesként szerepelt. A

felperesi honlapon adott általános terméktájékoztatás a szolgáltatással összefüggésben, a szórólaphoz hasonlóan "korlátlan számú díjmentes átutalás"-t ígért.

Az alperes vizsgálata eredményeként a 2007. július 05. napján kelt Vj-50/2007/18. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor szórólapján és internétes honlapján 2007. január 1. napját követően azt a valótlan tájékoztatást adta, hogy a Lakossági Elektronikus Számlacsomag esetében nem kell fizetni a bankon kívüli rendszeres átutalások után. Ezért megtiltotta a jogsértő magatartás további folytatását és a felperest 1.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 8.§-ának (2) bekezdés a) pontjába ütköző módon járt el a felperes; mert általa sem vitatottan a szórólapok tartalma a 2007. január 1. utáni időszakban nem a szolgáltatásnál alkalmazott tényleges kondíciókat tüntette fel, és a honlapon kategorikusan megfogalmazott közlése sem felelt meg a valóságnak, így a fogyasztók megtévesztése ezen magatartásokkal megvalósult. Ezért a Tpv. 77.§-ának (1) bekezdés d) és f) pontjára utalással a fogyasztók jövőbeni megfelelő tájékoztatása érdekében a jogsértő magatartás további folytatását megtiltotta és a Tpv. 78.§-ának (3) bekezdésében meghatározott szempontokat számba véve a versenyfelügyeleti bírságot szabott ki.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte, lényegében megismételte a versenyfelügyeleti eljárásban előadottakat. Nem vitatta, hogy bankhálózatában maradt olyan szórólap, amely már nem az aktuális feltételeket tartalmazta. Ezzel szemben azonban azt hangsúlyozta, hogy hirdetményében a ténylegesen alkalmazott kondíciókat tette közzé, és a fogyasztóktól elvárható, hogy ez alapján hozzák meg döntésüket, nem pedig a termékre történő figyelemfelhívás eszközeül szolgáló szórólap alapján. Állította, hogy a honlapon közzétett terméktájékoztatóra vonatkozó közlés második tagmondatában szereplő "bankon belüli" állandó megfogalmazásból nem vonható le az a következtetés, hogy a bankon kívüli állandó átutalási megbízás is díjmentes. Utalt arra, hogy a honlapon egyébként elérhető volt a hirdetmény, amely biztosította az ügyfél számára a részletes tájékoztatást.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése alapján. Indokolása szerint a szórólap a termék egyik lényegi tulajdonsága (díja) tekintetében is közölt információt, így annak tartalma a fogyasztói értékítélet alakítására alkalmas volt. Ezen marketingeszköz 2007. január 1. napja után a termék lényeges tulajdonsága vonatkozásában a fogyasztókra nézve hátrányos volt, illetve nem a valós információkat tartalmazott, ezért a fogyasztói döntés befolyásolása szempontjából a közlés tisztességtelennek minősült. A Tpv. 9.§-ában foglaltakra figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy a honlapon vizsgált felperesi tájékoztatás második tagmondatából nem lehetett arra következtetni, hogy a bankon kívüli állandó átutalási megbízás nem díjmentes. Utalt arra, hogy a felperes ezzel ellentétes hivatkozása csak akkor lenne elfogadható, ha a közlés első tagmondata nem, vagy nem a honlapon megjelenített módon került volna megfogalmazásra. A versenyjogi felelősség alól nem mentesíti a felperest azon körülmény, hogy hirdetményében a ténylegesen alkalmazott kondíciókat tette közzé. A jogkövetkezmények meghatározásánál értékelt körülményeket a felperes külön nem vitatta, ezért e körben nem tett megállapítást.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte annak megállapítása mellett, hogy nem követte el a terhére rótt versenyjogsértést. Állította, hogy a Lakossági Elektronikus Számlacsomag mint termék ára nem más, mint a kondíciós listában szereplő havidíj, valamint a szükségszerűen ehhez kötődő díjak (zárási díj, postai díj), nem pedig az egyedileg igénybevett szolgáltatások díja, amely utóbbi jellemzője az, hogy mennyiségüktől és gyakoriságuktól függően havonta változnak. A termék lényeges tulajdonsága az, hogy a bank számos szakértői és informatikai háttérrel támogatott szolgáltatásához egy szerződés keretei között juthat hozzá az ügyfél. Sem a termék ára, sem pedig a lényeges tulajdonsága tekintetében nem állított valótlan tény. Hangsúlyozta, hogy vizsgált tájékoztatásaival összefüggésben fogyasztói panasz nem érkezett, a fogyasztók széles körét sújtó hátrány nem valósult meg. Kérte, hogy a másodfokú bíróság döntése meghozatala során a szórólapnak a termékre vonatkozó reklámkampány egészéhez viszonyított csekély súlyát vegye figyelembe. A másodfokú eljárásban a felperes fellebbezését szóban kiegészítette.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy nem vitathatóan a fogyasztóknak nyújtott felperesi tájékoztatások nem feleltek meg a valóságnak, amelyek a szolgáltatás azon tulajdonságára vonatkoztak,

amely kétségtelenül releváns a fogyasztói döntés meghozatalának folyamatában, hiszen kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a számlacsomagnál az átutalások ingyenesen, avagy ellenérték fejében történnek.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes által előterjesztett fellebbezés és az alperesi fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtéseivel a másodfokú bíróság egyetértett. Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően valamennyi körülményt mérlegelve hozta meg döntését, amelyet megfelelő módon indokolt is. A felperes fellebbezésében olyan konkrét, az elsőfokú bíróság-által tett megállapítások okszerűségét cáfoló, vagy a döntés jogszerűségét vitató indokot - felhozni nem tudott, amely az ítélet megváltoztatását megalapozná, olyan új tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban nem vonhatta értékelési körébe a felperes fellebbezése szóbeli kiegészítésekor tett azon nyilatkozatát, amely az elsőfokú eljárásban előadottaktól eltérő érvrendszeren alapult, és olyan új elemeket tartalmazott, amelyekre a felperes keresetében nem hivatkozott, így ezen tartalmú okfejtését az elsőfokú bíróság nem vizsgálta.

A Lakossági Elektronikus Számlacsomag mint termék nem tényleges kondícióit feltüntető, valótlan tartalmú szórólapok, valamint a hiányos, félrevezető internetes tájékoztatás jogi megítélését tekintve a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel.

A Tpv. 8.§-ának (2) bekezdése rendelkezései azt a kötelezettséget róják a felperesre, hogy pénzügyi szolgáltatásainak ismertetésekor valós, egyértelmű tájékoztatást adva hasson közre a fogyasztói döntések meghozatalában, amely szempontból a szolgáltatásért fizetendő díj meghatározó jelentőségű tényező. Abban az esetben, ha a reklámozott termék vagy szolgáltatás bármely lényeges tulajdonságával összefüggően vizsgált tájékoztatás nem igaz és

nem pontos, megvalósul a fogyasztók megtévesztése. Így a felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy megítélése szerint más tekinthető a termék tényleges árának, avagy lényeges tulajdonságának, mivel e fogalmaknak a fellebbezésben megjelölt értelmezése sem cáfolja a versenyhatóság és az elsőfokú bíróság részéről tett azon megállapításokat, hogy a felperesi közlések (szórólap, internet) a Tpvt. szerinti jogszabályi követelményeket nem elégítették ki. A fogyasztók számára egyértelmű jelentéstartalommal bíró "ingyenesség" fogalma azt közvetíti, hogy a szolgáltatásért külön díjat a felperes nem számol fel. A "korlátlan számú átutalás" ... díjmentesen, "sőt" kifejezés az összetett mondat második felének semmilyen értelmezésével nem üzeni a külön díj kötelezettséget, azaz az ingyenesség hiányát. A bankfiókokban még mintegy fél évig fellelhető, rendelkezésre álló szórólapok pedig nem vitásan a jogsértő állapot huzamosabb idejét jelzik.

A fellebbezésben foglaltakra utalással a másodfokú bíróság - az e körben már kialakult egységes jogértelmezésre és a fellebbviteli bíróságok által hozott eseti döntésekre figyelemmel - kiemeli, hogy a felperest a versenyjogsértés miatti felelősség alól nem mentesíti a , fogyasztói panaszok hiánya, és a ténylegesen bekövetkezett és megvalósult, a szolgáltatásával összefüggő hátrány hiánya, mert minden, már a közléssel befejezettnek minősülő magatartás, amely objektíven alkalmas vagy alkalmas lehet a fogyasztói döntés tisztességtelen befolyásolására, jogellenes.

A felperes a Tpvt. 8.§-ának (2) bekezdés a) pontjába ütköző magatartása miatt a versenytanács részéről jogszerűen alkalmazott jogkövetkezmények (jogsértő magatartástól való eltiltás, versenyfelügyeleti bírság) körében számba vett körülmények mérlegelését és értékelését nem vitatta. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a bírság összegének meghatározásánál az alperes figyelembe vette a felperesnek a jogsértés körében tett hivatkozásait, így a szórólapok reklámkampányban betöltött csekély súlyát és azt, hogy ezeket a felperes még az eljárás alatt bevonta, valamint azt, hogy a fogyasztóknak lehetőségük volt a szolgáltatással kapcsolatos további informálódásra. E tényezők a szankció körében értékelhetők, azonban nem eredményezhetik a felperesnek a terhére rótt jogsértés alóli mentesülését. Ezt meghaladóan kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az alperes a szankció kiválasztása és a bírság mértékének meghatározása tekintetében a mérlegelési jogkörben hozott döntésekkel szemben támasztott követelményeknek eleget téve, megfelelően indokolta határozatát.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján lényegében helyes indokainál fogva hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

A perveztes felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján viselni a fellebbezési illetéket.

B u d a p e s t, 2008. évi szeptember hó 24. napján